

Sygn. akt: I C 1464/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 grudnia 2022 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	sędzia Rafał Kubicki
Protokolant:	sekretarz sądowy Agnieszka Grandys

po rozpoznaniu w dniu 1 grudnia 2022 r. w Olsztynie na rozprawie

sprawy z powództwa M. T.

przeciwko (...) S.A. w O.

o zapłatę

I. oddała powództwo,

II. zasądza od powódki M. T. na rzecz pozwanej kwotę 10.817 zł tytułem zwrotu kosztów procesu z ustawowymi odsetkami za opóźnienie za okres od dnia uprawomocnienia się tego orzeczenia o kosztach procesu do dnia zapłaty.

sędzia Rafał Kubicki

I C 1464/21

UZASADNIENIE

Powódka M. T. prowadząca działalność gospodarczą pod firmą PPHU (...) w E. wniosła o zasądzenie od pozwanej (...) S.A.

w O. kwoty 1.027.000 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Uzasadniając, wskazała, że w dniu 4.05.2017 roku złożyła wniosek o dofinansowanie na realizację projektu „Wdrażanie produkcji innowacyjnego produktu na rynku krajowym - worek śmieciowy tryb reklamówka poprzez innowacyjne rozwiązania technologiczne” Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach osi priorytetowej nr(...)Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa (...) na lata 2014-2020. Na potrzeby złożenia wniosku załączyła opinię o innowacyjności wystawioną przez Wydział Nauk (...) (...) - (...) w O.,

w której wskazano, że na podstawie analizy projektu oraz przeprowadzonego rozeznania w krajowym i światowym przemyśle opakowań innowacja, która polega na zastosowaniu linii technologicznej do produkcji worka śmieciowego typ reklamówka, jest pierwszą tego typu w kraju. W związku z pozytywną weryfikacją formalną i merytoryczną wniosku w dniu 16.02.2018 roku Beneficjent podpisał z Organem umowę o dofinansowanie projektu. Umowa została podpisana 16.02.2018 roku, jednak Beneficjent (powódka) z uwagi na specyfikę projektu na rozpoczął jego realizację przed zawarciem umowy. Zgodnie z umowami rozpoczęcie realizacji projektu zostało wyznaczone na 01.07.2017 roku dla rozpoczęcia rzeczowej realizacji na 17.07.2017 roku. Projekt miałby zostać zakończony 31.12.2018 roku. Zgodnie z § 15 ust. 1 umowy Beneficjent został zobowiązany do udzielania zamówień w ramach projektu zgodnie z ustawą prawo

zamówień publicznych lub na zasadach określonych w Wytycznych w zakresie kwalifikowalności wydatków w ramach Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu spójności na lata 2014-2020. Treść Wytycznych podlegała zmianom

w trakcie realizacji projektu. Powódka podkreśliła, że rozpoczęła realizację projektu 01.07.2017 roku, czyli przed 23 sierpnia 2017 roku, kiedy to zaczęła obowiązywać nowa wersja Wytycznych. Zgodnie z poprzednią wersją, obowiązującą od 16.10.2016 roku do 22.08.2017 roku, do udzielania zamówień w ramach projektu stosowało się zasadę że: „w przypadku, gdy ze względu na specyfikę projektu podmiot rozpoczyna realizację projektu na własne ryzyko przed podpisaniem umowy o dofinansowanie,

w celu upublicznienia zapytania ofertowego powinien wysłać zapytanie ofertowe do co najmniej 3 potencjalnych wykonawców, o ile na rynku istnieje co najmniej 3 potencjalnych wykonawców danego zamówienia, oraz publiczność to zapytanie co najmniej na swojej stronie internetowej, o ile posiada taką stronę, lub innej stronie internetowej wskazanej przez właściwą instytucję”. Następnie Beneficjent podjął czynności zgodnie z wymaganiami określonymi w Wytycznych. Po pierwsze, rozpoczął badanie rynku i poszukiwania pozwalające na identyfikację potencjalnego wykonawcy. Po drugie, w dniu 1.07.2017 roku udostępnił zapytanie ofertowe na swojej stronie internetowej z uwagi na brak właściwej strony internetowej wskazanej przez Instytucję. W odpowiedzi na ogłoszenie Beneficjenta nie wpłynęła żadna oferta. Również rozeznanie rynku przeprowadzone przez Beneficjenta nie przyniosło rezultatu, Beneficjent postanowił skierować zapytanie ofertowe do producentów maszyn poza Europą, to jest na Tajwanie. Następnie Organ (czyli pozwany) zwrócił się do beneficjentów o przesłanie zapytań ofertowych celem ich publikacji na stronie internetowej regionalnego programu województwa (...). 13.10.2017 roku na stronie internetowej zostało opublikowane zapytanie ofertowe Beneficjenta na zakup linii technologicznej. Składanie ofert miało nastąpić w czternastodniowym terminie (do 27.10.2017 roku). Rozstrzygnięcie nastąpiło w dniu 30.10.2017 roku poprzez wybór najkorzystniejszej oferty na dostawę linii technologicznej złożonej przez K. B. (Taiwan) LTD oraz oferty na jej montaż i instalację złożonej przez (...) Spółka z o.o. Organ był zobowiązany do przekazania Beneficjentowi dofinansowania w formie zaliczki bądź refundacji

w terminie dłuższym niż 90 dni, licząc od dnia złożenia kompletnego i prawidłowo wypełnionego wniosku o płatność. Powódka przedłożyła pozwanej tylko jeden wniosek o płatność - wniosek o płatność końcową za okres od 01.07.2017 do 25.09.2018 roku na kwotę 4.108.000 zł. Wniosek o płatność końcową został przez organy oceniony pozytywnie, zatwierdzony i uwzględniony, jednak wypłata dofinansowania nastąpiła nie w pełnej wysokości, ponieważ na kwotę dofinansowania została nałożona korekta,

w wyniku czego kwota dofinansowania po korekcie wyniosła 3.081.000 zł zamiast 4.108.000 zł. Organ w ramach korekty potrącił kwotę 1.027.000 zł stanowiącą 25% wartości dofinansowania. Zdaniem powódki, korekta została zastosowana bezzasadnie, a niewypłacenie kwoty dofinansowania w pełnej wysokości stanowi naruszenie postanowień umowy o dofinansowanie i rodzi po stronie organu odpowiedzialność odszkodowawczą względem powódki. Organ zarzucił Beneficjentowi brak wyjaśnienia wszystkich zasad spełniania kryteriów oceny ofert, brak zamieszczenia w treści zapytania ofertowego w kodu o (...) dla części zamówienia, brak uwzględnienia części informacji wymaganych w pkt 19 część 6.5.2 Wytycznych,

a przede wszystkim określenie zbyt krótkiego terminu na składanie ofert (14 dni zamiast 30 dni wynikających z Wytycznych obowiązujących od dnia 23.08.2017 roku). Organ wymierzył korektę w oparciu o rozporządzenie Ministra Rozwoju z 29.01.2016 r. w sprawie warunków obniżania wartości korekt finansowych oraz wydatków poniesionych nieprawidłowo związanych z udzielaniem zamówień. Nieuprawnione skrócenie terminu składania ofert może skutkować nałożeniem korekty 25% w przypadku, gdy ustalony termin został skrócony więcej niż o 50% terminu wymaganego lub skrócenie stanowi 50% terminu wymaganego. Zdaniem powódki, nawet jeśli przyjąć, że termin na składanie ofert powinien wynosić 30 dni, a co zatem idzie, że Beneficjent wskazał krótsze terminy niż wynikające z Wytycznych, to nie każde naruszenie prawa

w wydatkowaniu środków z budżetu Unii Europejskiej skutkuje obowiązkiem nałożenia korekty i żądania ich zwrotu. Przesłanką nałożenia korekty lub żądania zwrotu środków jest nie każde naruszenie prawa unijnego, lecz tylko takie, które może być określony jako nieprawidłowość.

Powołując się na art. 2 pkt 36 rozporządzenia numer (...) z 17.12.2013 roku Parlamentu Europejskiego i Rady wycinek powódka wskazała, że nieprawidłowość oznacza każde naruszenie prawa unijnego lub prawa krajowego dotyczącego

stosowania prawa unijnego, wynikające z działania lub zaniechania podmiotu gospodarczego zaangażowanego za wdrażanie (...), które ma lub może mieć szkodliwy wpływ na budżet Unii poprzez obciążenie budżetu Unii nieuzasadnionym wydatkiem. Tym samym o nieprawidłowości można mówić tylko

w kontekście uchybienia, które wyczerpuje swoim zakresem łącznie 3 przesłanki: po pierwsze-działanie lub zaniechanie podmiotu gospodarczego, po drugie-stanowiące naruszenie prawa stanowiące naruszenie prawa oraz po trzecie – powodujące lub mogące spowodować szkodę w budżecie ogólnym Unii Europejskiej obciążając budżet Unii Europejskiej nieuzasadnionym wydatkiem. Warunkiem nałożenia korekty jest więc wykazanie związku przyczynowego pomiędzy stwierdzonym naruszeniem prawa a rzeczywistą lub potencjalną szkodą w budżecie Unii Europejskiej. W ocenie powódki, jej działanie nie doprowadziło do wyrządzenia szkody, choćby potencjalnej w budżecie ogólnym Unii Europejskiej o czym świadczy brak rzeczywistego wpływu na Rynek potencjalnych wykonawców dwa po drugie okoliczność, że Beneficjent zrealizował projekt i osiągnął zamierzone wskaźniki produktu i rozwoju. 2 gen formalnego uchybienia w postaci skrócenia terminu na składanie ofert z 30 do 14 dni należy analizować nie tylko co do zgodności z brzmieniem wytycznych, ale przede wszystkim w kontekście rzeczywistego wpływu na ograniczenie lub zwiększenie konkurencyjności.

W okolicznościach tej sprawy trudno uznać, by doszło do uprzywilejowania lub dyskryminowania jakiegokolwiek podmiotu, ponieważ z uwagi na in żaden podmiot

z Polski a nawet Europy nie wyrażał zainteresowania zamówieniem. Powódka przedstawiła w pozwie tabele mającą potwierdzać, że wymagane wskaźniki projektu

i rezultaty zostały osiągnięte. Organ nie dokonał rozważenia ani analizy rynku wykonawców co ma kluczowe znaczenie w tej sprawie. W tej kwestii powołano się na pisemne stanowisko Ministerstwa Inwestycji i (...) z 6 września 2019 roku wydane w tej sprawie, wskazujące na to, że potrzebna jest wiedza szczegółowa co do tego, jaki jest Rynek wykonawców, a narzędzia do uzyskania tej wiedzy posiada wyłącznie Instytucja Zarządzająca. Powódka zawarła w pozwie szeroką argumentację dotyczącą naruszenia obowiązku lojalnej współpracy przez pozwanego stwierdzając m.in., że przygotowujący umowę pozwany powinien sformułować jej postanowienia i jasno

i czytelnie. Podsumowując powódka wskazała, że brak należytego wykonania umowy poprzez nieterminowe wypłaty przyznanego dofinansowania może skutkować szkodą po stronie Beneficjenta w postaci utraty szansy na powodzenie projektu. szkoda, którą poniosła powódka w wyniku z działań pozwanego jest równa wartości brakującej kwoty dofinansowania dochodzonej w niniejszym procesie. Gdyby pozwany prawidłowo realizował umowę, powódka otrzymałaby pełną kwotę należnych środków.

Odpowiadając na pozew, pozwana wniosła o oddalenie powództwa

i zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych. odniosła zarzut braku legitymacji biernej pozwanej. W uzasadnieniu wskazała, że powódka wytoczyła pozew przeciwko osobie niewłaściwej, ponieważ umowa o dofinansowanie została zawarta przez powódkę z Województwem (...), a nie z (...) S.A. O. - która działała w imieniu i na rzecz Województwa (...), podpisując umowę. Pozwanej jako Instytucji Pośredniczącej powierzono realizację czynności kontrolnych. Powódka

rozpoczęła realizację projektu na własne ryzyko przed podpisaniem umowy

o dofinansowanie. Zasady obowiązujące przy ubieganiu się o wsparcie określał Regulamin konkursu zgodnie § 16 Regulaminu kwalifikowalność wydatków oceniana jest przez Instytucję Pośredniczącą zgodnie z zasadami określonymi w Wytycznych

w sprawie kwalifikowalności wydatków w ramach osi priorytetowej inteligentna gospodarka (...) M. działanie 1.2 innowacyjne firmy, działanie 1.4 nowe modele biznesowe i ekspansja, działanie 1.5 nowoczesne firmy regionalnego Programu Operacyjnego Województwa (...) na lata 2014-2020.

Z uwagi na wartość zamówienia przekraczającą 209 tys. euro powódka zobowiązana była dokonać wyboru wykonawców zamówień w projekcie stosując zasady konkurencyjności określone w podrozdziale 6.5.2 wytycznych Ministra (...) w zakresie kwalifikowalności wydatków w ramach Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu spójności na lata 2014-2020 z dnia 19.07.2017 roku, obowiązujących od 23.08.2017 roku, ponieważ wszczęcie postępowania o udzielenie zamówień miało miejsce 13.10.2007 roku. Zgodnie z punktem 10 podrozdział 6.5.2 Wytycznych termin na złożenie oferty

w przypadku zamówień o wartości szacunkowej równej lub przekraczającej 209 tys. euro w przypadku zamówień na dostawy i usługi wynosi co najmniej 30 dni. Pozwana podjęła działania w celu uzyskania indywidualnej analizy przypadku i w dniu 25 września 2019 r. przekazała powódce pismo Ministerstwa Inwestycji i (...) 30.09.2019 roku stanowiące odpowiedź na prośbę pozwanej. Z pisma tego wynikało, że analizowano nieprawidłowości przy wyborze wykonawców zamówień realizowanych w projekcie miała miejsce nie ma możliwości zastosowania pomniejszenia korekty. Nieuprawnione jest stanowisko powódki, że rozpoczęła realizację projektu 1.07.2017 roku i że do zamówień udzielanych w ramach projektu zastosowanie mają w Wytyczne w wersji obowiązującej od 16.10.2016 roku do 22.08.2017 roku. Powódka nigdzie nie upubliczniła przed 13 października 2017 roku zapytania ofertowego na zakup linii technologicznej oraz na montaż instalacji linii technologicznej o wartości przekraczającej 209 tys. euro. Twierdzenia powódki, że w dniu 1.07.2017 roku udostępniła zapytania ofertowe na swojej stronie internetowej, są nieprawdziwe. Powódka forsuje tę datę, bo ma ono związek z datą wskazaną w § 4 umowy okres realizacji projektu zawiera, jedynie przewidywane terminy odnoszące się do przebiegu realizacji projektu w celu wykazania zgodności z zapisami i zasadami kwalifikowalności wydatków i planowaną datę zawarcia pierwszej umowy z wykonawcą. Powódka wpisała błędny adres mailowy w zapytaniu kierowanym do pracownika instytucji

i o informacje odnośnie do terminu przewidzianego na złożenie ofert zwracała się do pracowników Urzędu Marszałkowskiego. Co do spełnienia obowiązku informacyjnego pozwana dołożyła wszelkich starań. Na stronach internetowych pozwanej zawarte są stosowne informacje. 3.08.2017 roku pozwana zamieściła tam komunikat dla wnioskodawców przypominający o konieczności wyboru wykonawców zgodnie

z Wytycznymi w sprawie weryfikowalności wydatków, prowadziła też systematycznie

w 2017 roku bezpłatne spotkania informacyjne dla beneficjentów, których powódka nie uczestniczyła, ponadto strukturze pozwanej wyodrębniony jest punkt informacyjny udzielających bezpłatnych porad i wyjaśnień. W dniu 10.10.2017 roku pozwana na swojej stronie internetowej zamieściła komunikat przypominający o konieczności stosowania Wytycznych w wersji obowiązującej od 23.08.2017 roku. Umowa pomiędzy powódką a (...) (Taiwan) LTD na sprzedaż kompletnej linii technologicznej została zawarta 12.02.2018 roku, a zlecenie wykonania instalacji montażu linii zostało udzielone firmie (...) sp. z o.o. w E. w dniu 13.04.2018 roku. Bezpodstawne są twierdzenia powódki, że zarzucane jej uchybienie nie nosi znamiona nieprawidłowości, o której mowa w art. 2 pkt 16 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady, ponieważ sama powódka wskazała więcej niż jednego wykonawcy zamówienia, zatem potencjalny krąg dostawców istniał i nie było powodów, by ograniczać go do Polski, Europy, czy A.. Powódka ma świadomość nieprawidłowości przy wyborze dostawcy, bo starała się dowiedzieć, że w ogóle nie była zobowiązana do stosowania zasady konkurencyjności z uwagi na to, że dostawa dotyczyła rzeczy wytwarzanych w celach badawczych doświadczalnych naukowych lub rozwojowych, co nie znalazło potwierdzenia w rzeczywistości. Dla realizacji skutku

w postaci szkody wystarczy tylko wykazanie, że określone nieprawidłowości powstałe wskutek zachowania się Beneficjenta mogły jedynie, choć nie musiały, narazić budżet Unii Europejskiej na uszczerbek. Szkada potencjalna wykracza poza szkodę realną

i utracone korzyści w rozumieniu prawa cywilnego. Opis zdarzeń mógł mieć wpływ na wyeliminowanie z postępowania potencjalnych wykonawców, którzy mogli zaoferować cenę za dostawę i montaż niższą niż wyłonieni. Ze swej istoty szkoda potencjalna jest niemierzalna i nie można wymagać od podmiotu ustalającego tego typu szkodę, aby poddawał ocenie rozmiary i skutki naruszenia przepisów w zakresie realizacji programu operacyjnego dla finansów publicznych Unii Europejskiej. Przedmiotowa nieprawidłowość wypełniła pkt 15 załącznika do rozporządzenia Ministra (...)

z dnia 29 stycznia 2016 roku w sprawie warunków obniżenia wartości korekt finansowych oraz wydatków poniesionych nieprawidłowo związanych z udzielaniem zamówień.

Na rozprawie (protokół k. 643) pełnomocnik powódki oświadczył, że obok wskazanej w pozwie podstawy prawnej roszczenia (odpowiedzialność odszkodowawcza umowa) podaje alternatywną (do wyboru Sądu) – roszczenie o wypłatę brakującej części dofinansowania. Co do wątpliwego związania powódki Wytycznymi powołał się na wyrok NSA o sygnaturze II GSK 1727/11 i wskazał, że Wytyczne te nie zostały dołączone do akt niniejszej sprawy. Odpowiadając na to, pozwana podtrzymała wniosek o oddalenie powództwa również w odniesieniu do nowej podstawy

prawnej roszczenia – powołując się na brak legitymacji biernej oraz na kwestionowanie roszczenia niezależnie od jego kwalifikacji.

Po zamknięciu rozprawy wpłynął do akt załącznik strony powodowej do protokołu rozprawy, zawierający – po raz pierwszy – argumentację dotyczącą nowej kwalifikowalności roszczenia powódki. Do protokołu posiedzenia jawnego w przedmiocie odroczonego ogłoszenia wyroku przewodniczący wpisał informację, że załącznik ten nie będzie brany pod uwagę jako złożony już po zamknięciu rozprawy

i bez zezwolenia przewodniczącego, ponieważ wyrok powinien być wydany według stanu sprawy na datę zamknięcia rozprawy. Dodać należy, że przyjęcie załącznika powódki uniemożliwiłoby pozwanej ustosunkowanie się do nowego uzasadnienia powództwa – sprzecznie z zasadą kontrydiktoryjności. Z art. 161 k.p.c. wynika, że załącznik do protokołu rozprawy można złożyć w toku tego posiedzenia, a po nim – tylko na żądanie przewodniczącego. Ponadto załącznik taki powinien ograniczać się do zreferowania lub streszczenia ustnych wywodów i wniosków przedstawionych na rozprawie, a załącznik tu omawiany zawierał zupełnie nową argumentację.

Fakty istotne dla rozstrzygnięcia

W dniu 16 marca 2016 roku Województwo (...) zawarło z (...) S.A. w O. umowę

w sprawie powierzenia realizacji części osi priorytetowej inteligentna gospodarka Warmii M. Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa (...) na lata 2014-2020. Województwo zostało określone w tej umowie jako Instytucja Zarządzająca a pozwana Agencja jako Instytucja Pośrednicząca. Przedmiotem umowy było powierzenie przez Instytucję Zarządzającą Instytucji Pośredniczącej wykonywania zadań związanych z realizacją Regionalnego Programu Operacyjnego województwa (...) na lata 2014-2020.

dowód: umowa w sprawie powierzenia realizacji k. 411-422

Nie w dniu 4.05.2017 roku (jak podaje pozew), lecz w dniu 2 lipca 2018 r.

(o czym świadczy pismo przewodnie i data w końcowej części dokumentu) powódka wypełniła poprawiony wniosek o dofinansowanie na kwotę 4.108.000 zł na realizację projektu „Wdrażanie produkcji innowacyjnego produktu na rynku krajowym - worek śmieciowy tryb reklamówka poprzez innowacyjne rozwiązania technologiczne” Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach osi priorytetowej nr(...) Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa (...) na lata 2014-2020. We wniosku wskazała dwie daty przeszłe: rozpoczęcia realizacji projektu – 1.07.2027 r. oraz rozpoczęcia rzeczowej realizacji projektu – 17.07.2017 r., a także datę finansowego zakończenia realizacji projektu – 31.10.2018 r. Załączyła opinię

o innowacyjności wystawioną przez Wydział Nauk (...) (...) w O., w której wskazano, że na podstawie analizy projektu oraz przeprowadzonego rozeznania w krajowym i światowym przemyśle opakowań innowacja, która polega na zastosowaniu linii technologicznej do produkcji worka śmieciowego typ reklamówka, jest pierwszą tego typu w kraju.

dowód: wniosek z pismem przewodnim k. 77-93, opinia k. 94-109

W związku z pozytywną weryfikacją formalną i merytoryczną wniosku w dniu 16.02.2018 roku Beneficjent podpisał z Organem umowę o dofinansowanie projektu na kwotę 4.108.000 zł. Umowa została podpisana 16.02.2018 roku, jednak w jej § 4 ust. 1 wpisano, że Beneficjent (powódka) rozpoczął jego realizację 1.07.2017 roku, rozpoczęcie rzeczowej realizacji nastąpiło 17.07.2017 roku, a zakończenie finansowe realizacji projektu ma nastąpić 31.08.2018 roku. Zgodnie z § 15 ust. 1 umowy Beneficjent został zobowiązany do udzielania zamówień w ramach projektu zgodnie z ustawą prawo zamówień publicznych lub na zasadach określonych w Wytycznych

w zakresie kwalifikowalności wydatków w ramach Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu spójności na lata 2014-2020. Ust. 2 tego przepisu przewidywał, że w przypadku naruszenia przez Beneficjenta warunków i procedur udzielania zamówień określonych w ust. 1 Instytucja

Pośrednicząca uznaje całość lub część wydatków związanych z tym zamówieniem publicznym za niekwalifikowalne zgodnie z rozporządzeniem w sprawie korekt finansowych.

dowód: umowa o dofinansowanie z aneksami k. 111-159

Treść Wytycznych podlegała zmianom w trakcie realizacji projektu. 23 sierpnia 2017 roku zaczęła obowiązywać nowa wersja Wytycznych. Zgodnie z poprzednią wersją, obowiązującą od 16.10.2016 roku do 22.08.2017 roku, do udzielania zamówień w ramach projektu stosowało się zasadę że: „w przypadku, gdy ze względu na specyfikę projektu podmiot rozpoczyna realizację projektu na własne ryzyko przed podpisaniem umowy o dofinansowanie, w celu upublicznienia zapytania ofertowego powinien wysłać zapytanie ofertowe do co najmniej 3 potencjalnych wykonawców, o ile na rynku istnieje co najmniej 3 potencjalnych wykonawców danego zamówienia, oraz publiczność to zapytanie co najmniej na swojej stronie internetowej, o ile posiada taką stronę, lub innej stronie internetowej wskazanej przez właściwą instytucję”.

dowód: Wytyczne z 2 stycznia 2017 r. k. 494-505

Powódka jako Beneficjent postanowiła skierować zapytanie ofertowe do producentów maszyn poza Europą, to jest na Tajwanie. Następnie Organ (czyli pozwany) zwrócił się do beneficjentów o przesłanie zapytań ofertowych celem ich publikacji na stronie internetowej regionalnego programu województwa (...). 13.10.2017 roku na stronie internetowej (...) opublikowała zapytanie ofertowe Beneficjenta na zakup linii technologicznej. Składanie ofert miało nastąpić w czternastodniowym terminie (do 27.10.2017 roku). Rozstrzygnięcie nastąpiło w dniu 30.10.2017 roku poprzez wybór najkorzystniejszej oferty na dostawę linii technologicznej złożonej przez K. B. (Taiwan) LTD oraz oferty na jej montaż i instalację złożonej przez (...) Spółka z o.o. Organ był zobowiązany do przekazania Beneficjentowi dofinansowania w formie zaliczki bądź refundacji

w terminie dłuższym niż 90 dni, licząc od dnia złożenia kompletnego i prawidłowo wypełnionego wniosku o płatność. Powódka przedłożyła pozwanej tylko jeden wniosek o płatność - wniosek o płatność końcową za okres od 01.07.2017 do 25.09.2018 roku na kwotę 4.108.000 zł. Wniosek o płatność końcową został przez organy oceniony pozytywnie, zatwierdzony i uwzględniony, jednak wypłata dofinansowania nastąpiła nie w pełnej wysokości, ponieważ na kwotę dofinansowania została nałożona korekta,

w wyniku czego kwota dofinansowania po korekcie wyniosła 3.081.000 zł zamiast 4.108.000 zł. Organ w ramach korekty potrącił kwotę 1.027.000 zł stanowiącą 25% wartości dofinansowania. Organ zarzucił Beneficjentowi brak wyjaśnienia wszystkich zasad spełniania kryteriów oceny ofert, brak zamieszczenia w treści zapytania ofertowego w kodu o (...) dla części zamówienia, brak uwzględnienia części informacji wymaganych w pkt 19 część 6.5.2 Wytycznych oraz określenie zbyt krótkiego terminu na składanie ofert (14 dni zamiast 30 dni wynikających z nowej wersji Wytycznych). Organ wymierzył korektę w oparciu o rozporządzenie Ministra Rozwoju z 29.01.2016 r. w sprawie warunków obniżania wartości korekt finansowych oraz wydatków poniesionych nieprawidłowo związanych z udzielaniem zamówień. Nieuprawnione skrócenie terminu składania ofert może skutkować nałożeniem korekty 25% w przypadku, gdy ustalony termin został skrócony więcej niż o 50% terminu wymaganego lub skrócenie stanowi 50% terminu wymaganego.

dowód: informacja pokontrolna k. 163-170, wniosek o płatność końcową k. 278, informacja o wynikach weryfikacji wniosku o płatność k. 291, zastrzeżenia do informacji pokontrolnej k. 293, ostateczna odpowiedź pozwanej z 10.04.2019 r. k. 309

Rozważania

Fakty były bezsporne w zakresie treści dokumentów złożonych przez obie strony, wskazanych wyżej jako wiarygodne dowody (niekwestionowane wzajemnie przez strony i niebudzące wątpliwości Sądu) potwierdzające te okoliczności faktycznie. Na rozprawie (protokół k. 643) pełnomocnik powódki cofnął wniosek

o przesłuchanie stron. Tym samym postępowanie dowodowe ograniczyło się do dokumentów – których treść nie była kwestionowana - oraz do zeznań świadka powódki i zeznań dwóch świadków pozwanej. Nie zostały pominięte żadne wnioski dowodowe. Dokumenty powołane we wcześniejszej części uzasadnienia to te, które Sąd uznał za

najistotniejsze dla ustaleń faktycznych. Powołanie wszystkich (które zostały przez Sąd przeanalizowane) miałyby się z celem z uwagi na ich obszerność.

Zeznania wszystkich świadków - jednego ze strony powodowej oraz dwóch ze strony pozwanej - Sąd uznał jako niewnoszące żadnej istotnej treści poza tą, która wynika z dokumentów.

Zgłoszone powództwo należało w całości oddalić jako bezzasadne – zarówno na podstawie wskazanej w pozwie, jak i na podstawie wskazanej ustnie do protokołu rozprawy. W obu przypadkach mamy do czynienia z brakiem legitymacji biernej oraz

- obok tego - z bezzasadnością roszczenia.

W ocenie Sądu, pozwana nie była legitymowana do występowania

w przedmiotowej sprawie w charakterze pozwanej, bowiem nie ona była stroną umowy – było nią Województwo (...) określone jako Instytucja Zarządzająca. Pozwana zawarła umowę z powódką „działając w imieniu i na rzecz” Województwa (...). Poprzez ten zwrot należy analizować poszczególne postanowienia umowne, nakładające na strony uprawnienia i obowiązki. Za takim rozumieniem przemawia też sformułowanie „przekazanie dofinansowania” stanowiące tytuł i przedmiot § 8 umowy, z którego wynika, że zadaniem pozwanej było po skontrolowaniu beneficjenta nie wypłacenie mu dofinansowania, lecz przekazanie wypłaty – wszystko to w imieniu i na rzecz Województwa. Zgodnie z art. 95 § 2 k.c. czynność prawna dokonana przez przedstawiciela w granicach umocowania pociąga za sobą skutki bezpośrednio dla reprezentowanego. Art. 96 k.c. stanowi, że umocowanie do działania w cudzym imieniu może opierać się na ustawie (przedstawicielstwo ustawowe) albo na oświadczeniu reprezentowanego (pełnomocnictwo). Zatem jak wskazuje wprost art. 95 § 2 k.c. czynność dokonana przez przedstawiciela (pełnomocnika po złożeniu stosownego oświadczenia) niesie za sobą skutki prawne bezpośrednio dla mocodawcy. W okolicznościach tej sprawy źródłem w pełnomocnictwa udzielonego pozwanej jest umowa zawarta przez nią i z Województwem (...) z 16.03.2016 roku. W § 26 umowy (ust. 2) wskazano, że Instytucja Pośrednicząca ponosi wyłączną odpowiedzialność w stosunku do osób trzecich za szkody przez nie doznane w związku z realizacją umowy wynikłe

z niewykonania lub nienależytego jej wykonania przez Instytucję Pośredniczącą oraz za szkody przez nią zawinione. Przez pryzmat tego zapisu można by wziąć pod uwagę działalność odszkodowawczą pozwanej wobec Beneficjenta (powódki), gdyby nie to, ostateczna decyzja w sprawie podtrzymania korekty dofinansowania zapadła nie po stronie pozwanej Instytucji Pośredniczącej, lecz po stronie Województwa (...) jako Instytucji Zarządzającej będącej stroną umowy spornej w tej sprawie. o tym świadczy pismo Ministerstwa Inwestycji i (...) z dnia 06.09.2019 roku, z którego wynika, że kwestionowana w pozwie ostateczna decyzja o niewypłaceniu powódce brakującej części dofinansowania zapadła nie na szczeblu Instytucji Pośredniczącej, lecz na szczeblu Instytucji Zarządzającej. Należy więc zastanowić się nad tym, czy roszczenie o wypłatę kwoty równej brakującemu zdaniem powódki dofinansowaniu może być utożsamiane ze szkodą kontraktową, a jeśli tak – kto jest odpowiedzialny za tę szkodę. Podobny charakter do spornego dofinansowania miały dotacje dla przedszkoli niepublicznych. W wyroku z dnia 29 stycznia 2021 r., (...) 2/21, Sąd Najwyższy uznał, że roszczenie o zapłatę kwoty odpowiadającej różnicy między kwotą dotacji należnej a kwotą dotacji wypłaconej ma ze swej istoty charakter odszkodowawczy, a podstawę jego dochodzenia stanowi art. 471 k.c. w związku z art. 90 ust. 1 i 2b ustawy o systemie oświaty, oraz że w postępowaniu cywilnym może być dochodzone roszczenie o wypłacenie środków należnych na podstawie przepisów ustawy oświatowej, o ile powód zarzuca, że zobowiązany do tego podmiot zaniechał wypłacenia dotacji, czy też niewłaściwie ustalił jej wysokość i wypłacił ją w zaniżonej wysokości. W uzasadnieniu podniesiono m.in., że w orzecznictwie Sądu Najwyższego obecnie jednolicie jest przyjmowany pogląd, że w postępowaniu cywilnym może być dochodzone roszczenie o wypłacenie środków należnych na podstawie przepisów ustawy oświatowej, o ile powód zarzuca, że zobowiązany do tego podmiot zaniechał wypłacenia dotacji, czy też niewłaściwie ustalił jej wysokość i wypłacił ją w zaniżonej wysokości. Dlatego można uznać, że szkodą jest już samo nieotrzymanie przez beneficjenta świadczenia publicznoprawnego w należnej wysokości. Tym, co różni sprawę niniejszą od spraw o wypłatę brakującej dotacji oświatowej, jest fakt, że pozwanymi w sprawach o wypłatę brakującej dotacji oświatowej są gminy – jako samoistnie zobowiązane do wypłaty dotacji. W niniejszym zaś przypadku pozwana nie jest zobowiązana do wypłaty dofinansowania, lecz do jego „przekazania” – w

tym zakresie wykonuje czynności prawne pośredniczące, a nie dotyczące jej majątku. Wyrok zasądający ewentualne roszczenie od pozwanej godziłby zaś – bez żadnego uzasadnienia prawnego i ekonomicznego - w majątek pozwanej, który przecież nie jest źródłem dofinansowania unijnego. Z tych przyczyn trzeba uznać, że omówiony wyżej § 26 ust. 2 umowy łączącej pozwaną Agencję z Województwem, nie powinien być podstawą wniosku o odpowiedzialności odszkodowawczej Agencji sprowadzającej się do wypłacenia brakującej części dofinansowania. Odpowiedzialność ta (zarówno określona jako odszkodowawcza z art. 471 k.c., jak i zobowiązaniowa z art. 353 k.c.) leżałaby po stronie Województwa, które było stroną umowy i od którego Agencja przekazywała tylko dofinansowania beneficjentom. Mając świadomość tego, że kwestia ta jest rozbieżna w orzecznictwie, Sąd rozpoznający niniejszą sprawę powołuje się na wyroki: Sądu Okręgowego w Białymstoku z 18.12.2018 roku - sygn. akt II Ca 559/18, Sądu Okręgowego w Bydgoszczy 4 grudnia 2013 roku – sygn. akt VIII Ga 57/13, Sądu Okręgowego w Poznaniu 03.12.2014 roku - sygn. akt I C 2502/13, Sądu Okręgowego w Toruniu z 22.10.2018 roku - sygn. akt I C 545/18 i Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 22.01.2016 roku - sygn. akt I ACa 881/15.

Niezależnie od tego, czy zakwalifikować roszczenie jako odpowiedzialność odszkodowawczą (z art. 471, a nawet z art. 415 k.c.) czy jako odpowiedzialność ogólną zobowiązaniową (z art. 353 k.c.), powództwo nie zasługuje na uwzględnienie również

z uwagi na brak przesłanek do zastosowania tych przepisów. W myśl treści art. 415 k.c. kto z winy swej wyrządził drugiemu szkodę, obowiązany jest do jej naprawienia. Konieczną, ale nie jedyną przesłanką dającą możliwość skorzystania z tego przepisu, jest zawinione, bezprawne działanie strony, która swoim zachowaniem wyrządziła drugiemu szkodę. Zachowanie jak wskazuje doktryna polega na działaniu lub zaniechaniu w sposób sprzeczny z powszechnie obowiązującymi przepisami prawa. Bezprawność stanowi w konsekwencji przesłankę uznania zachowania za zawinione, ponieważ jako zawinione mogą być kwalifikowane wyłącznie zachowania bezprawne. Za bezprawne uznaje się także zachowania sprzeczne z zasadami współżycia społecznego albo dobrymi obyczajami, a więc normami moralnymi powszechnie akceptowanymi w całym społeczeństwie lub grupie społecznej, nakazującymi lub zakazującymi określonego zachowania, mimo iż nie jest ono nakazane lub zakazane normą prawną. W przedmiotowej sprawie nie można mówić o bezprawnym działaniu pozwanej. Na tej samej płaszczyźnie faktycznej należy dojść do wniosku, że pozwana nie dopuściła się niewykonania ani nienależytego wykonania zobowiązania opisanego w pozwie oraz że nie była zobowiązana do wypłaty końcowej części dofinansowania.

Powódka twierdziła w pozwie, że jako Beneficjent podjęła czynności zgodnie

z wymaganiami określonymi w Wytycznych (w wersji obowiązującej 1.07.2017 r., którą powódka traktuje jako wyznaczającą obowiązujący strony umowny stan prawny). Wyjaśniła, że po pierwsze - rozpoczęła badanie rynku i poszukiwania pozwalające na identyfikację potencjalnego wykonawcy; po drugie - w dniu 1.07.2017 roku udostępniła zapytanie ofertowe na swojej stronie internetowej z uwagi na brak właściwej strony internetowej wskazanej przez Instytucję. W odpowiedzi na ogłoszenie Beneficjenta nie wpłynęła żadna oferta. Również rozeznanie rynku przeprowadzone przez Beneficjenta nie przyniosło rezultatu,

Twierdzenia powódki o tym, że - w dniu 1.07.2017 roku udostępniła zapytanie ofertowe na swojej stronie internetowej Sąd uznaje za nieudowodnione, ponieważ nie zostało poparte żadnym wystarczającym dowodem. Zeznania świadka P. T. Sąd uznaje w tym zakresie za niewiarygodne. Świadek jest synem powódki, zaangażowanym w sporny projekt jako doradca powódki i zainteresowanym wynikiem sprawy korzystnym dla pozwanej. Jego zeznania w spornej części mogłyby być uznane przez Sąd za wiarygodne tylko wówczas, gdyby były poparte innymi dowodami. Należy zwrócić uwagę na pisemność postępowania będącego podłożem faktycznym tej sprawy. Jedyna pisemna wzmianka na ten temat pochodzi z załącznika nr 20 do pozwu (k. 348-354) – pisma przedprocesowego powódki do pozwanej z dnia 8 października 2019 r., w którym powódka jako dowód na opublikowanie zapytania ofertowego na swej stronie internetowej podaje załącznik nr 1 do pisma, nawet go nie opisując i nie komentując. Załącznikiem tym (k. 354) jest wydruk okna poczty elektronicznej powódki, a konkretnie zawartości folderu ELEMENTY USUNIĘTE

z zaznaczoną niebieskim tłem wiadomością z 4.07.2017 r. do skrzynki mailowej (...) o rozwiniętej po prawej stronie okna treści: „Witam, ofertę należy złożyć do 23.07.2017 r.”. W ocenie Sądu, nic w tym opisie nie wskazuje na jakikolwiek związek z udostępnieniem w dniu 1.07. (...) na stronie internetowej zapytania. Przeciwnie, dołączenie tego

wydruku do pisma przedprocesowego, a następnie do akt niniejszej sprawy świadczy o niepoważnym traktowaniu pozwanego i Sądu oraz

o próbie pozornej uwiarygadniania swych twierdzeń przez powódkę, co odbiło się na negatywnej ocenie wiarygodności świadka powódki.

Daty: 1.07.2017 r. (rozpoczęcie realizacji) i 17.07.2017 r. (rozpoczęcie rzeczowe realizacji) zawarte w § 4 ust. 1 umowy (k. 118) zostały przeniesione wprost

z poprawionego wniosku z 2018 r. o dofinansowanie projektu (k. 79) i zupełnie nic w tej sprawie nie wskazuje na to, by kryły się za nimi jakiegokolwiek prawdziwe wydarzenia.

W tych okolicznościach należy przyznać pozwanej, że w istocie postępowanie zostało wszczęte 13.10.2017 r. poprzez przyznane przez pozwaną opublikowanie przez powódkę na stronie internetowej udostępnionej przez Urząd Marszałkowski i na własnej stronie internetowej ogłoszenia zawierającego dokumentację techniczną, którego zrzuty z ekranu powódka przekazała pozwanej 24.01.2019 r. W ocenie Sądu nic nie stało na przeszkodzie, by podobnie udokumentować – o ile byłyby prawdziwy – fakt ogłoszenia internetowego z 1.07.2017 r.

Powyższe ustalenia uzupełniające i oceny mają znaczenie nie tylko dla rozpoczęcia biegu i długości terminów do składania ofert, ale i dla oceny, która wersja Wytycznych miała zastosowanie dla tego postępowania – oczywiście już z korzyścią dla stanowiska pozwanej.

Sąd przychylił się do wniosków pozwanej, że skoro według § 16 Regulaminu kwalifikowalność wydatków oceniana jest przez Instytucję Pośredniczącą zgodnie

z zasadami określonymi w Wytycznych w sprawie kwalifikowalności wydatków

w ramach osi priorytetowej inteligentna gospodarka (...) M. działanie 1.2 innowacyjne firmy, działanie 1.4 nowe modele biznesowe i ekspansja, działanie 1.5 nowoczesne firmy regionalnego Programu Operacyjnego Województwa (...) na lata 2014-2020, to Wytyczne te (w wersji, na którą powołuje się pozwana) stały się częścią umowy. Argumentację przeciwną Sąd uznaje za nieuzasadnioną, mając na uwadze, że w spornym stosunku prawnym powódka była przedsiębiorcą, a planowane przez nią przedsięwzięcie było dużych rozmiarów i wymagało szczególnej staranności w rozeznaniu się w zasadach dofinansowania.

Słusznie wywodziła pozwana, że z uwagi na wartość zamówienia przekraczającą 209 tys. euro powódka zobowiązana była dokonać wyboru wykonawców zamówień

w projekcie stosując zasady konkurencyjności określone w podrozdziale 6.5.2 wytycznych Ministra (...) w zakresie kwalifikowalności wydatków w ramach Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu spójności na lata 2014-2020 z dnia 19.07.2017 roku, obowiązujących od 23.08.2017 roku, ponieważ wszczęcie postępowania

o udzielenie zamówienia na dostawę (zakup) linii technologicznej miało miejsce 13.10.2017 roku. Zgodnie z punktem 10 podrozdział 6.5.2 Wytycznych termin na złożenie oferty w przypadku zamówień o wartości szacunkowej równej lub przekraczającej 209 tys. euro w przypadku zamówień na dostawy i usługi wynosił co najmniej 30 dni. Jest bezsporne, że termin został przez powódkę wobec oferentów skrócony do dni 14 dni, co w ocenie Sądu stanowi niewątpliwe formalne naruszenie warunków zamówienia.

Brak odpowiedniej wersji Wytycznych w aktach sprawy, zarzucany przez powódkę w końcowej części procesu, jest bez znaczenia, skoro istotne ich zapisy były bezsporne w sprawie.

Dalsze rozważania idą w kierunku ustalenia, czy skoro właściwy termin składania ofert nie ten został przez powódkę zastosowany, to jaki (rzeczywisty czy tylko formalny) wpływ miało to na potencjalną szkodę w budżecie Unii Europejskiej.

Otóż najistotniejsze dla sprawy w kontekście powyższych ustaleń i rozważań jest to, że zapytania ofertowe na dostawę (zakup) linii technologicznej powódka złożyła (wskazując, że ostateczny termin składania ofert upływa 27.10.2017 r. – k. 207, a więc jest 14-dniowy, licząc od ogłoszenia internetowego umieszczonego 13.10.2017 r.)

- 24.10.2017 r. spółce jawnej (...) -ka” (k. 171 i nast.),
- 1.11.2017 r. firmie (...) (k. 223 i nast.),
- 8.11.2017 r. firmie (...) (Taiwan) LTD (k. 197 i nast.),

zaś oferty złożone zostały na dostawę (zakup) linii technologicznej przez 2 dostawców:

- 12.11.2017 r. firma (...) (Taiwan) LTD (k. 219 i nast.),
- 1.12.2017 r. firma (...) (k. 245 i nast.).

Co najważniejsze, rozstrzygnięcie ofert – wybór oferty dostawcy nastąpiło 30.10.2017 roku – co jest datą bezsporną, podaną w pozwie w ustępie 11, s. 11, k. 14, co jest datą wcześniejszą od daty doręczenia wyłonionemu dostawcy zapytania ofertowego oraz od daty złożenia przez niego oferty.

To oznacza, że wybór dostawcy nastąpił przed wysłaniem zamówień i przed złożeniem ofert i że wszystko to, co działo się w listopadzie 2017 r. miało charakter pozornego konkursu, który de facto został przez powódkę rozstrzygnięty już w październiku.

W tych okolicznościach należy podzielić następujące fakty i wnioski wskazywane przez pozwaną:

- nieuprawnione jest stanowisko powódki, iż rozpoczęła realizację projektu 1.07.2017 roku i że do zamówień udzielanych w ramach projektu zastosowanie mają w Wytyczne w wersji obowiązującej od 16.10.2016 roku do 22.08.2017 roku,
- powódka nigdzie nie upubliczniła przed 13 października 2017 roku zapytania ofertowego na zakup linii technologicznej oraz na montaż instalacji linii technologicznej o wartości przekraczającej 209 tys. euro; twierdzenia powódki, że w dniu 1.07.2017 roku udostępniła zapytania ofertowe na swojej stronie internetowej, są nieprawdziwe,
- powódka forsuje tę datę tylko w związku z tym, że została w ślad za wnioskiem wskazana w § 4 umowy,
- nie było kwestionowane i jest bezsporne, że w dniu 10.10.2017 roku pozwana na swojej stronie internetowej zamieściła komunikat przypominający o konieczności stosowania Wytycznych w wersji obowiązującej od 23.08.2017 roku,
- bezspornie umowa pomiędzy powódką a (...) (Taiwan) LTD na sprzedaż kompletnej linii technologicznej została zawarta 12.02.2018 roku, a zlecenie wykonania instalacji montażu linii zostało udzielone firmie (...) sp. z o.o. w E. w dniu 13.04.2018 roku.
- bezpodstawne są twierdzenia powódki, że zarzucane jej uchybienie nie nosi znamiona nieprawidłowości, o której mowa w art. 2 pkt 16 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady, ponieważ sama powódka wskazała więcej niż jednego wykonawcę zamówienia, zatem potencjalny krąg dostawców istniał.

Powyższe ustalenia i oceny prowadzą do wniosku, że zamówienie dokonane przez powódkę na dostawę linii technologicznej tylko pozornie cechowało się konkurencyjnością, a w istocie skierowane było tylko do jednego dostawcy, z którym powódka zawarła ostatecznie umowę. To oznacza, że pozostały krąg potencjalnych dostawców istniał i że został faktycznie pozbawiony możliwości złożenia oferty z ceną niższą niż wyłoniona, a tym samym dofinansowanie zostało udzielone ze złamaniem warunków konkurencyjności i z potencjalną szkodą dla budżetu Unii Europejskiej. Słusznie wykląda pozwana, że dla realizacji skutku w postaci szkody wystarczy tylko wykazanie, że określone nieprawidłowości powstałe wskutek zachowania się Beneficjenta mogły jedynie, choć nie musiały, narazić budżet Unii Europejskiej na uszczerbek. Szkada potencjalna wykracza poza szkodę w rozumieniu polskiego prawa cywilnego. Przedmiotowa nieprawidłowość wypełniła pkt 15 załącznika do rozporządzenia Ministra (...) z dnia

29 stycznia 2016 roku w sprawie warunków obniżenia wartości korekt finansowych oraz wydatków poniesionych nieprawidłowo związanych z udzielaniem zamówień. Tym samym zastosowanie korekty (i pomniejszenie wypłaty dofinansowania) było uzasadnione.

Sąd nie podzielił argumentacji dotyczącej naruszenia obowiązku lojalnej współpracy przez pozwanego (stwierdzającej m.in., że przygotowujący umowę pozwany powinien sformułować jej postanowienia i jasno i czytelnie). Ustalenia w sprawie wskazują na to, że warunki umowy były dość jasne i konkretne, a rzecz dotyczyła jednego z najistotniejszych warunków zamówienia, co do którego powódka powinna przy należytej staranności rozemnieć się odpowiednio. Wyrazem dążenia pozwanej do zakończenia sprawy było skierowanie pisma do Ministerstwa Inwestycji i (...) o zajęcie indywidualnego stanowiska – które spotkało się z odpowiedzią z dnia 6 września 2019 r. (k. 335), że analizowana nieprawidłowość wypełnia treść punktu 15 załącznika do rozporządzenia Ministra (...) z 29 stycznia 2016 roku.

Z tych przyczyn, biorąc za podstawę prawną wszystkie przepisy Kodeksu cywilnego powołane we wstępnej części rozważań, powództwo oddalono nie tylko jako skierowane przeciwko niewłaściwej osobie, ale i jako przedmiotowo bezzasadne.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c., zaliczając do kosztów procesu poniesionych przez pozwaną w niniejszej sprawie opłatę od pełnomocnictwa procesowego i wynagrodzenie radcy prawnego wg stawki minimalnej właściwej dla podanej w pozwie wartości przedmiotu sporu (17 zł i 10.800 zł).

sędzia Rafał Kubicki